

כהן שכור אסור בנשיאת כפים

נתבאר, שכהן ששתה יין אסור לשאת את כפיו, ולהלן יתבאר בעזה"י מהיכן הדבר למד.

לדברי רבי יהושע בן לוי משום בר קפרא – ענין זה למד ממה שנסמכה פרשת ברכת כהנים לפרשת נזיר, ללמד, שכשם שנזיר אסור ביין, כך כהן מברך אסור ביין.

אולם אבוה דרבי זירא או אושעיא בר זבדא **הקשה על הדברים הללו**, שכן אם כהן מברך שווה לנזיר, לא רק ביין יהיה אסור, אלא אף בחרצנים של ענבים, וידוע שאין הדבר כן, ורק שתוי יין אסור לברך.

ולדברי רבי יצחק – ענין זה שכהן שתוי יין אסור לברך, למד מהכתוב **"לְשָׁרְתוּ וּלְבָרְךְ בְּשֵׁמוֹ"** (דברים י"ח ודברים כ"א ה'), **הקישוה תורה את המשרת והמברך זה לזה**, לומר לך, כשם ששתוי יין אסור לעבוד, שנאמר, **"וַיִּדְבֶר ה' אֶל אֶהֱרֹן לֵאמֹר. יֵינְךָ וְשִׁכְרְךָ אֵל תִּשְׁתֶּה אֲתָהּ וּבְנִיךָ אֲתָךְ בְּבִאָתְךָ אֶל אֹהֶל מוֹעֵד וְלֹא תִמְתְּנוּ חֲסֵת עוֹלָם לְדֹרֹתֵיכֶם"** (ויקרא י"ח-ט"ו), כך שתוי יין אסור לברך.

דף כ"ז

והקשו גם על הדברים הללו, שכן אם מברך הוקש לעובד, מעתה, כשם שבעל מום אינו עובד, כך לא יברך, וידוע שכהן בעל מום מברך². [נאין לומר, שבעל מום מברך משום שמברך הוקש גם לנזיר, ובעל מום נעשה נזיר, וכמו כן בעל מום מברך, שיש להקיש לחומרא לעובד, ולא לקולא לנזיר].

ומסקנת הגמרא, שהכתובים הנ"ל אסמכתא בעלמא הם, **וענין זה שכהן ששתה יין אינו מברך אינו דין תורה אלא מדברי חכמים**, כי נשיאת כפים היא מעין עבודה.

-

העניינים הבאים נכתבו בסדר שונה מסדרם בגמרא, כדי שיהיה נקל להבינם.

² **מכאן נראה דבעל מום מברך ברכת כהנים**, מדקא חזינן דהש"ס רוצה ללמוד מברך ממשרת ולבעל מום, ודחינן ליה, אם כן נראה דלענין נשיאת כפים כהן בעל מום נושא כפיו. **ומכאן יש להוכיח דכהן שהמיר דתו** [נחזר בתשובה] **נושא כפיו וכשר לישא כפיו ולקרות בתורה** כמו שלא המיר. וראיה מהא דכהנים ששימשו בבית חוניו לא ישמשו במקדש, אבל נוטלים חלק עם אחיהם כמו בעלי מומין, מדקאמר שהם כבעלי מומין, משמע דכל עבודה שבעל מום ראוי לעשות יעשו וכהן בעל מום נושא כפיו. [תוס'].